

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ	φρ. 10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι . .	»	» 12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ.		
γραφεία	»	» 15
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει	»	» 16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
ὁ στίχος λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τῇ προσεχῇ Κυριακῇ 14 τρ. μηνὸς τελουμένων τῶν ἐγκαινίων τοῦ Συλλόγου, προσκαλοῦνται οἱ ἐταῖροι αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ βουλομένοι ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσιν ὥρα 3 Μ. Μ. εἰς τὸ Γυμναστήριον κείμενον ἐν τῇ κάτω πλατείᾳ Βαπορίων καὶ ἐντὸς τοῦ οἴκου πέδον Μιχ. Κουρκουτάκη.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1886.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

ΟΙ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΙ

Καθόσον αἱ ἐνέργειαι, αἱ ῥαδιουργίαι, αἱ συκοφαντίαι τῶν ἀρνησιφίλων, τῶν μισανθρώπων, τῶν μοχθηρῶν καὶ πρὸ πάντων τῶν ἀσεβῶν πλησιάζουν εἰς τὸ ναυάγιον, κατὰ τοσοῦτον ἐπιτείνεται καὶ ἡ μανία των. Κίτρινοι, πράσινοι, πελιδνοὶ ἐξήλθον προχθὲς πάλιν καὶ δι' ἄρθρου ὑπὸ τὸν τίτλον «γεννηθῆτω φῶς», τίτλον δι' οὗ ἐπιτλοφορήθη τὸ πρῶτον φυλλάδιον δι' οὗ ὁμοιοὶ των κατεσυκοφάντησαν καὶ κατεστιγματίσαν τὸν εὐεργέτην των, τίτλον κατὰ κόρον καὶ μέχρις ἀηδίας ἐπαναληφθέντα, τίτλον ὅστις βεβαίως ἤρμοζεν εἰς τοὺς ἀσεβεῖς νὰ τὸν μεταχειρισθῶσιν ὅπως χύσουν ὄλον αὐτὸν τὸν βόρβορον κατὰ τῶν οἰκείων, ὅπως εὐχαριστήσουν τὴν μανίαν των, ὅπως κορέσουν τὴν λύπην των, ἀνεμάσσησαν διὰ τετάρτην φοράν τὰ περὶ μεταστάσεως καὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων. Τὴν φοράν ὅμως ταύτην ἡ λύσσα των, ἡ μανία των ἔλαβε χαρακτήρα μᾶλλον ἐπικίνδυνον. Ὑβρισαν, ἠπειλήσαν, ἐσυκοφάντησαν, ἄφρισαν, ἐπληξάν τὸν ἀέρα καὶ εἶτα ὡς ὁ ἐξαντλούμενος μανιακὸς ἀνελύθησαν εἰς δάκρυα καὶ ἐθρήνησαν περίλυποι ὡς ἦροες ἀρχαίας τραγωδίας!

Ὑβρισαν διὰ τὴν μετάστασιν, ὕβρισαν διότι δῆθεν οἱ ὕβριζόμενοι ἐμίσθωσαν ὄργανα ἵνα διαδίδωσιν ὅτι ὁ Σκουλούδης καὶ ὁ Μίνως θὰ πάρουν τὴν ἔδραν τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας ἐκ Σύρου, ἠπειλήσαν ὅτι τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐταιρίας τὴν ἔχουν πλέον εἰς τὸ χέρι, ἐσυκοφάντησαν ὅτι οἱ διοικοῦντες αὐτὴν εἶναι ὅλοι κλέπται καὶ ἠπειλήσαν ὅτι θὰ τοὺς παραδώσουν εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους, ἄφρισαν ἐκ φθόνου πρὸς τὴν ὑποτιθεμένην εὐδαιμονίαν τὴν ὁποίαν εὐρίσκουν εἰς τὸ ἄμαξάκι τοῦ Εὐσταθίου Κεχαγιά, ὡσεὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ μόνος ὁ πολυθρύλλητος ἐπὶ γενναϊότητι καὶ σπατάλη (!!) γέρων δύναται νὰ διατηρῇ ἄμαξαν, ἐνῶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ διετήρησαν καὶ διατηροῦν τοιαύτας, ἐνῶ ὅλοι ἐδῶ γνωρίζουν ὅτι ὁ Εὐστάθιος Κεχαγιάς δύναται δύο νὰ διατηρῇ ἀκινδύνως. Καὶ τέλος ἐνδυσθέντες σάκκον καὶ θέντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν σποδὸν καὶ καθίσαντες ἀντικρὺ τῆς πολυθελγήτρου νύμφης, τοῦ καταστήματος τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας, γοερῶς ἐθρήνησαν ἐπὶ τῇ ἐνδομύχῳ ὑπονοίᾳ ὅτι καὶ πάλιν δὲν θὰ δυνηθῶσιν ἴσως νὰ γλυκοφιλήσωσι τὰς ῥοδοχρόους αὐτῆς παρειάς! Δὲν ἀντέχουν πλέον οἱ κακόμοιροι νὰ ἐμφανίζωνται μὲ τὸ ἐνδυμα τοῦ χαμαιλέοντος, ἀλλ' ἤδη ἐνεδύθησαν καὶ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος· ἄς ἔχουν ὅμως ὑπομονὴν καὶ θὰ πάθουν ὅ,τι ὁ μωρὸς ὄνος, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πρὸ πάντων ἀφεύκτως τότε θὰ σκάσουν.

Τί νὰ σὰς εἴπωμεν πλέον διὰ τὴν μετάστασιν; Δὲν εἶχατε ἄλλο ἐπιχείρημα καὶ τὴν ἐπανελάβετε μέχρις ἀηδίας· καταντήσατε γελοῖοι· δὲν τὸ ἐκαταλάβατε; ἀλλ' ἔχετε δίκαιον διότι εἰς τὴν ἡλικίαν σας οἱ ἄνθρωποι καταντῶσιν ἀνεπίδεκτοι διορθώσεως. Σὰς ἀφίνομεν νὰ ἐπιδιώκητε νὰ συγκινήσητε τοὺς ἄλλους διὰ τοῦ γελοίου, διότι γελοῖοι ἐκαταντήσατε. Δὲν εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι ἐμίσθωσαν ὄργανα ἵνα διαδώσωσιν ὅτι ὁ Σκουλούδης καὶ ὁ Μίνως θὰ μεταφέρουν εἰς Πειραιᾶ τὴν ἔδραν τῆς Ἐταιρίας ἵνα μειώσωσιν τὴν ἐπιρροὴν των. Οἱ φίλοι σας ἔχουν τόσας ἀλ-

22
 λας πληγὰς ἐξ ὧν ὀλίγας ἀρκεῖ νὰ ἀναξέση τις ἵνα τοὺς ἀνατρέψη· μία δὲ ἐκ τῶν χειροτέρων εἶναι ἡ ἰδική σας προσκόλλησις. Οἱ στενῶς συνδεδεμένοι μὲ τὸν τόπον, οἱ ὑπηρετοῦντες τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, οἱ ὑπηρετοῦντες τὰ συμφέροντα τῶν ἀτόμων, οἱ μοχθοῦντες ὑπὲρ αὐτῶν, οἱ ἀρωγοὶ τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῶν, οἱ ἐν τῷ τόπῳ κερδίζοντες καὶ χάνοντες, ἔχουν ἀνάγκην νὰ διαδώσουν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἵνα μειώσωσι τὴν ἐπιρροὴν τῶν φίλων σας, οἵτινες ξένοι πρὸς τὸν τόπον, ἀλαζόνες καὶ ὑπερφίαλοι πρὸς τὰ άτομα μόνον τὴν παραμονὴν ἐκάστης ἐκλογῆς ἔρχονται νὰ ἀγοράσωσι τοὺς λεγομένους συμπολίτας τῶν, ἐνῶ καθ' ὅλον τὸν ἄλλον χρόνον διακόπτουσι πᾶσαν αὐτῶν πρὸς τὸν τόπον σχέσιν καὶ συνάφειαν; Ποίου ἄλλου ἐπιχειρήματος ἔχουν ἀνάγκην νὰ κάμουν χρῆσιν κατ' ἐκείνων, οἵτινες μηδὲν πρὸς τὸν τόπον σύνδεσμον ἔχοντες, μηδὲν ἐν αὐτῷ κερδίζοντες (μετὰ τὴν τέλει τῆς γνωστῆς λεηλασίας) ἢ χάνοντες ἔρχονται ἐν τούτοις τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν καὶ δαπανῶσιν ὅλην ἑκατοστὴν χιλιάδων δραχμῶν; Τίς ἢ ἀνάγκη ὅλης αὐτῆς τῆς μεγάλης δαπάνης; μήπως αὕτη ἐλατήριον ἔχη τὴν φιλοδοξίαν; Γελοία ἢ τοιαύτη ὑπόθεσις, διότι ἡ φιλοδοξία δὲν ἀγοράζεται διὰ χρημάτων. Τὸ ἐλατήριον δὲν εἶναι οὔτε ἡ φιλοδοξία οὔτε ἡ παραφροσύνη· εἶναι ἄλλο, ὅπερ πάντες γνωρίζουν. Ἄλλως τε ὅλη αὕτη ἢ παράταξις τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν μετογῶν, ἣν αἱ χεῖρες τῶν ἀσεβῶν ἐχάραξαν ἄνευ τῆς ἐντολῆς τῶν ἐνδιαφερομένων, δὲν εἶναι ἀρκετὴ νὰ πείσῃ τὴν Σύρον ὅτι ὁ ἰδρυτὴς τῆς Πανελληνίου, ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς γαμβρός του καὶ ὁ σύμβουλος αὐτῆς δὲν δύνανται τῆ συνδρομῇ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τινῶν κακεντρεχῶν μετόχων νὰ συγχωνεύσωσι τὴν Ἑταιρίαν ταύτην μετὰ τῆς Πανελληνίου, ἥτοι δι' ἄλλης ὁδοῦ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Ἡ μήπως ἐλησμόνησεν ὁ στρατηγὸς τῆς παρατάξεως ὅτι ἄλλοτε εἰς τὴν προταθεῖσαν συγχώνευσιν συνῆνεσεν εὐκόλως ὁ πολύμητις Δήμαρχος, ἐναυάγησε δε μόνον ἢ ἐπίβουλος πρότασις τῆ ἀκραδάντῳ ἀντιστάσει τοῦ μακαρίτου Ἡλία Κεχαγιᾶ;

Μὴ κρύπτεσθε ὀπισθεν τῶν δακτύλων σας! Ἡ προσπάθειά σας αὕτη σᾶς βλάπτει περισσότερο. Δὲν σᾶς ἀρκεῖ ὅτι ὁ κόσμος γνωρίζει τὸν βαθμὸν τῆς κακεντρεχείας σας ἀλλὰ θέλετε νὰ μάθη καὶ τὸν βαθμὸν τῆς μωρίας σας; Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὁ ἀγὼν σας, ἡ μανία σας, ἡ λύσσα σας δὲν πηγάζει ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐπικρατήσῃ κατὰ τὴν ἐπικειμένην πολιτικὴν πάλην ὁ Τρικουπῆς ἢ Δεληγιάννης, ὁ Σκουλοῦδης ἢ ὁ Κεχαγιᾶς, ἀλλὰ πηγάζει ἐκ τοῦ διαπύρου καὶ φλογεροῦ ἔρωτός σας πρὸς τὴν πολυθέληττον γύμφην καὶ τῆς ὁποίας ὁ πόθος ἀπέσβεσεν ἐντός

σας πᾶν αἶσθημα φιλίας, εὐγνωμοσύνης, συγγενείας, ναὶ συγγενείας, ἀνθρωπισμοῦ καὶ σᾶς ἐπροίκισε μὲ ὅλα τὰ ἄγρια καὶ κτηνώδη ἐνστικτα. Ἡ λύσσα τοῦ συμφέροντος σᾶς ἐσκότισεν ἐπὶ τοσοῦτο τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ὥστε σᾶς ἀφῆρσε πᾶν αἶσθημα ἀνθρώπινον, διότι τῇ ἀληθείᾳ δὲν εἶναι ἀνθρώπος ὁ ὀπλιζόμενος μέχρις ὀδόντων καὶ ἐπιδώκων δι' ὅλων τῶν αἰσchrῶν μέσων τὴν τελείαν ἐξόντωσιν τοῦ φίλου, τοῦ συγγενοῦς, τοῦ δημιουργοῦ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀναπτύξεώς του! Πρέπει νὰ ᾔται φρενοβλαβεῖς διὰ νὰ μὴν ἀντιλαμβάνωνται ὅ,τι διὰ τῆς ἀγρίας καὶ λυσσώδους ἐπιθέσεώς των κατὰ τῶν φίλων καὶ τῶν οἰκειῶν γεννοῦν τὴν ἀπέχθειαν καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν ἄλλων!

Ἄλλ' οἱ ἀρνησίφιλοι καὶ πρὸ πάντων οἱ ἀσεβεῖς πρὸς τοὺς οἰκειοὺς δὲν ἠρκέσθησαν νὰ ἀπειλήσωσι πλειστάκις καὶ δονκισοτικῶς ὅτι διὰ φραγκελίου θὰ ἀποβάλωσι πάντας ἐκ τῆς Ἑταιρίας, δὲν ἠρκέσθησαν νὰ τὸ ἐπαναλάβωσι μετὰ στόμφου καὶ δημοσιογραφικῶς, ἀλλὰ ἠπέιλησαν περιπλέον δεινὴν ἀπειλήν, ὅτι θὰ παραδώσουν τοὺς κληρονόμους εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς. Ἡλικη ἀσεβεία! Ἀπέβαλον πάντα χαλινόν, ὑπερηκόντισαν καὶ τοὺς ἀσεβεστάτους τῶν κακούργων! Ποίους θὰ ἐξελέγητε; ποίους θὰ ἀποδείξητε ἐλλειμματίας διὰ νὰ τοὺς παραδώσητε εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς; Τὸν Εὐστάθιον Κεχαγιᾶν; ἀλλ' ἐκεῖνος πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐγένετο μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου διὰ παμφηφίας τῆς Συνελεύσεως, κατὰ δὲ τὸ μικρὸν αὐτὸ διάστημα κατώρθωσε μετὰ τῶν συνεργαζομένων αὐτῷ νὰ εἰσπράξῃ τὰς πρὸς τὴν Ἑταιρίαν πρὸ εικοσαετίας ὀφειλομένας ὑπὸ τοῦ δημοσίου 800,000 δραχμῶν, εἰσπράξῃ ἑτέρας 600,000 ἐκ τῆς ἐπιστρατεύσεως, σῶση τοιουτοτρόπως τὴν Ἑταιρίαν ἐκ τῆς χρεωκοπίας εἰς ἣν ὤθει αὐτὴν ὁ μεγαλόδωρος γέρων διὰ τῶν προσφορῶν τῶν συναλλαγματικῶν του, αὐξήσῃ διὰ τῆς προσθήκης γραμμῶν τινῶν τὴν ἐπιχορήγησιν ἀπὸ 600,000 δραχ. εἰς 730,000, προσθήσῃ εἰς τὸν στόλον τῆς Ἑταιρίας τὰ δύο ὠραῖα ἀτμόπλοια «Σφακτηρία» καὶ «Μυκάλη» καὶ ἐπιτύχῃ οἰκονομίαν 200,000 περίπου δραχμῶν ἐκ τοῦ θέοντος κανονισμοῦ τοῦ Νεωρείου, τοῦ Ἐργοστασίου καὶ ἐν γένει τῆς βελτιώσεως τῆς ὑπηρεσίας. Ἄλλὰ τότε ποίας δι' αὐτὸν βίβλους θὰ ἀνοίξητε ἵνα ἀποδεικνύοντες αὐτὸν ἐλλειμματίαν ἢ τὰ ἐλλείμματα καλύπτοντα τὸν παραδώσητε εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς; Ἡ ἀναίδεια ἀγεῖ εἰς τὴν μωρίαν! Ἐχετε ὁμως νὰ ἐξελέγητε ἄλλους πρὸς οὓς δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ ἡ ἀπειλή σας. Ναί, ἔχετε τὸν ἀσεβῆ ὅστις διὰ τὴν σύνταξιν ἐνὸς συμβολαίου μὴ ὑπογραφέντος ἔλαβε δραχμὰς δέκα χιλιάδας (!!), ἔχετε ἓνα ἐκ τῆς παρέας σας, τὸν ἀρχηγὸν σας, τὸν ἐντιμότερον φίλον, τὸν εἰλικρινέστατον πολιτικόν, τὸν τίμιον πο-

λίτην, τὸν τιμιώτερον ἔμπορον, τὸν πατρικώτατον Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως, ὅστις ἀδεῶς καὶ ἀσυνειδήτως τὰς δημαρχικὰς του ἐκλογὰς ἐνήργει κατὰ τὸ πλεῖστον δαπάναις τῆς Ἑταιρίας (!!) ὅστις δαπάναις τῆς αὐτῆς ἐνήργει ἐπισκευὰς καὶ βελτιώσεις τῶν ἀποθηκῶν του καὶ διαφόρων ἄλλων κτημάτων του (!!), ὅστις ὑπεχρέωσε τὴν Ἑταιρίαν νὰ ἀγοράσῃ τὸ ἐγγὺς τοῦ Ἐργοστασίου μικρὸν γήπεδόν του ἀντὶ 120,000 δραχμῶν (!!), ἔχετε τὸν κ. Λαδόπουλον, τὸν κ. Δομεστίνην, τὸν κ. Κοπκίλην, ἔχετε καὶ ἓνα ἄλλον τὸν Ἡλίαν Κεχαγιᾶν!! Ὡς τῆς ἀκατονομάστου ἀσεβείας!! Ἐμπρός ἀσεβεῖς· προχωρήσατε· ἀνασκάψατε καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν τεθνεώτων· ἐκθάψατε τὸ πτώμα τοῦ θανόντος ἵνα τὸ παραδώσῃτε εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς· ἐμπρός, ἐμπρός· ἡ ψυχὴ τοῦ τεθνεώτος ἀνεκλαλήτου θὰ πληρωθῇ ἡδονῆς εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἀξίνης κτύπημα τὸ ὁποῖον αἱ χεῖρες τοῦ ἀσεβοῦς θὰ κατενέγκωσιν ἐπὶ τοῦ χώματος ἐκείνου ὅπερ καλύπτει τὸ ἐπίγειον αὐτῆς σκήνωμα!! Naὶ θὰ πληρωθῇ ἀγαλλιάσεως ὅταν ἴδῃ ὅτι ἐκεῖνος, ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀναπτύξεως καὶ εὐημερίας τοῦ ὁποίου εἰργάσθη καὶ πρωτίστως συνετέλεσεν, ἂν μὴ τὸν ἐνεθυμήθη ζῶντα ἐπροθυμοποιήθη ὅμως νὰ ἐκθάψῃ τὸ πτώμα αὐτοῦ καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τοὺς Εἰσαγγελεῖς, ἐπροθυμοποιήθη νὰ καταστιγματίσῃ τὴν μνήμην αὐτοῦ!!!

Οὐδὲν δύναται νὰ σταματήσῃ τὴν αἰσχροὺς πορείαν τῶν λυσσάντων. Ἡ μανία νὰ ὑπερπηδήσῃ τοὺς φραγμοὺς οἵτινες κωλύουσιν αὐτοὺς νὰ ἐναγκαλισθῶσι περιπαθῶς τὴν πολυθέλητρον νύμφην καὶ ἡ ἄσημος χαρὰ ἣν αἰσθάνονται νομίζοντες ὅτι πλησιάζει ἡ ὥρα καθ' ἣν θὰ δυνηθῶσι νὰ προσφάσῃ διὰ τῶν βδελυρῶν χειλέων των τὰς ῥοδίνας αὐτῆς παρειὰς ἐξάπτουσιν ἐπὶ τοσοῦτο τὴν φαντασίαν των ὥστε καταντῶσι παράφρονες. Ἡ μανία δὲν τοὺς ἀφίνει νὰ σκεφθῶσιν ὅτι οἱ σπεύδοντες πολὺ πάσχουσιν ὅ,τι οἱ διώκοντες τὴν σκιάν των. Δὲν εἶναι διόλου ἀπίθανον νὰ κατακρημνισθῶσι δι' ἑνὸς λακτίσματος καθ' ἣν στιγμὴν θὰ προσεγγίζουσιν τὸ ῥυπαρὰ χεῖλη των ἐπὶ τῶν παρειῶν τῆς περιποθήτου νύμφης. Καὶ τότε; Θὰ σκάσουν ὅλοι, πρὸ πάντων δὲ οἱ ἀσεβεῖς θὰ τακῶσιν ὡς ὁ φθονερός Διοφῶν!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐπὶ τῇ ὀρκωμοσίᾳ τοῦ διαδόχου ἀπενεμήθη τὸ παράσημον τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μεθόδιον καὶ τὸν κ. Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως Δ. Βαφιαδάκην, τὸ δὲ τοῦ Σωτῆρος εἰς τοὺς κ. κ. Λοιδωρῆκην ἀντιμειράρχον, Δίσωπίδην καὶ Μπερτζουάνην λοχαγοὺς τοῦ πεζικοῦ.

— Ἀππλάγη τῶν καθηκόντων του ὁ ταμίας Σόρου κ. Χ. Λάμπρου, διετάχθη δὲ νὰ παραλάβῃ κατεπευγόντως τὸ ταμεῖον ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ. Ἡ παρὲα δὲν χορατεύει τὰ θέλει ὅλα γρήγορα καὶ καλά.

— Τῇ αὐτῇ ἐνεργείᾳ μετετέθη ἐντεῦθεν εἰς Τρίπολιν καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης Ἐρμουπόλεως κ. Δ. Μάγγελ. Δίκαιος, ἀμερόληπτος καὶ φιλοπονώτατος ὁ κ. Μάγγελ καταλείπει ἀρίστην μνήμην παρ' ἅπασιν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, ἰδίᾳ δὲ τῷ δικηγορικῷ συλλόγῳ ὅστις πολλὰκις ἐξετίμησε δεόντως τὰ πλεονεκτήματά του. Μετετέθη ὅμως ἐντεῦθεν ἐν παραμοναῖς ἐκλογῶν διότι ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ μὴ θεωρῆ αὐτὸν ἡ παρὲα ὡς ἰδικόν της.

— Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ τῷ διακεκριμένῳ ἀντιμειράρχῳ Ε. Λοιδωρῆκην. Ἐφόσον ἡ παρὲα καὶ ἰδίᾳ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς εἶχε τὴν ἀνάγκην του τὸν ἐκολάκνευε καὶ τὸν περιποιεῖτο, τώρα ὅμως ὅπου ἐνόησεν ὅτι δὲν ἦδύνατο νὰ τὸν μεταχειρισθῇ ὡς ὄργανον, διότι οὗτος εἶναι ἀληθῆς στρατιώτης καὶ τοῦ καθήκοντός του ζηλωτῆς, ἐξήτησε καὶ ἐπέτυχε τὴν μετάθεσίν του εἰς Καλάμας. Τὸ νόστιμον δὲ εἶναι ὅτι ἐδημοσίευσεν διὰ τοῦ ὄργανου της ὅτι καθόσον ὁ κ. Λοιδωρῆκην διήγαγεν ἐνταῦθα ὡς στρατιωτικὸς καὶ ὡς ἀξιωματικῶς ἀξιοπρεπῶς, ἤθελεν ἐκφράσει τὴν λύπην της ἂν μὴ οὗτος ἐγένετο αἴτιος σκληρότητος καὶ ἀγρίας συμπεριφορᾶς πρὸς ἀστυνομικὰ ὄργανα ἀδίκως καὶ ἀνεξετάστως παραπέμψας αὐτὰ εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Καὶ μήπως ἐδυναίωτο ἢ ἐπετρέπετο αὐτῷ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς παθόντας ἄνδρας τῆς χωροφυλακῆς νὰ καταγγείλωσιν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα; καὶ μήπως αὐτὸς ἀνέκρινε καὶ παρέπεμψε καὶ ἐφυλάκισε; Οὐδὲν ἄλλο ἔπραξε ἢ διὰ τοῦ ὑπ' αριθ. 5,373 τῆς 12ης Αὐγούστου ἐγγράφου του νὰ γνωστοποιήσῃ τῇ Ἀστυνομίᾳ ὅτι οἱ παθόντες χωροφύλακες ἀνήνεγκον αὐτῷ τὴν γενομένην τότε ἀντίστασιν, ἢ δὲ Ἀστυνομία ἐσιώπησε καθολοκληρίαν ἀποδεχθεῖσα το.ουτοτρόπως σιωπηρῶς ὅτι ὄντως τὰ ὄργανά της μετέσχον τῆς ἀντιστάσεως. Δὲν ἀρκοῦνται ὅμως εἰς τὸ νὰ φατριάζουσιν ἀλλὰ θέλουν σώνει καὶ καλά νὰ δικαιολογῶνται ἵνα οὕτω γίνωνται καταγέλαστοι. Καὶ τοι δὲ ἀπροσδοκῆτως ἀπερχόμενος χθὲς τὴν νύκτα ὁ ἐντιμὸς στρατιώτης καὶ διακεκριμένος ἀξιωματικὸς συνωδεύθη ὑπὸ πολλῶν φίλων τιμώντων τὰ προτερήματά του καὶ τὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του ἀρίστην συμπεριφορᾶν του, κατὰ δὲ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ ἔλαβε χώραν τι, ὅπερ κρίνομεν δίκαιον νὰ μὴ παρασιωπήσωμεν ὅπως ἀποδώσωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς τὸν θορραλέον συμπολίτην μας κ. Β. Παδοβᾶν. Ὁ κ. Παδοβᾶς καὶ τοι συμπολιτευόμενος, φίλιτατος δὲ πρὸ πάντων ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τῆς παρὲας προσελθὼν κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ ἀπηύθυνε τῷ ἀναχωροῦντι τοὺς ἐξῆς περίπου λόγους. «Λυπούμαι ἐγκαρδίως, λυπεῖται δὲ καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ ἀρίστου τῶν ἀξιωματικῶν, τοῦ τιμίου, τοῦ ἀμερολήπτου, τοῦ εὐγενεστάτου, τὸν ὁποῖον δυστυχῶς ὁ ἄγριος φατριασμὸς ἀναίτιως ἀποπέμπτει ἐντεῦθεν».

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΗΛΟΥ

Καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ βλέμματα ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἐστραμμένα περὶ τὰ ἐκλογικὰ δὲν θὰ ἦτο ἄ-

σκοπον να δώσω πρὸς ὑμᾶς πληροφορίας τινας καὶ περὶ τῶν ἐκλογικῶν τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἵνα μὴ νομισθῆ παρὰ τινων, ὅτι οἱ τῆς ἐπαρχίας Μήλου εἰς νήδυμον ὕπνον διατελοῦντες θὰ ὦσιν ἔρμαιον τῶν ὑπουργικῶν ψηφοθηρῶν.

Οὐδέποτε ἴσως ἐξεδηλώθη τὸ ἐπαρχιωτικὸν φρόνημα τοσοῦτον φανερά, ὅσον εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν· οἱ ὑπὸ τῆς αὐτοβουλίας τῶν νῦν κυβερνῶντων ἐπιβληθέντες ἐπαχθέστατοι φόροι ἐξήγειραν τὴν ὄργην ἀπάντων τῶν ἐπαρχιωτῶν Μήλου, οἵτινες ἀνυπομόνως περιμένουσι τὴν 4ην Ἰανουαρίου, ἵνα ἐμπράκτως δείξωσι τὸ φρόνημά των κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Τρικούπη μετὰ τῆς αὐτῆς μανίας διὰ τῆς ὁποίας καὶ ἐκεῖνη ἄνευ νόμου ἐπέβαλε τοὺς φόρους τῆς.

Ἐκ τῶν 6 δήμων, ἐκ τῶν ὁποίων σύγκειται ἡ Ἐπαρχία Μήλου οἱ μὲν 5 ἐκηρύχθησαν ἤδη δι' ἐπιστήμων δηλώσεων ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μετὰ τῶν ὁποίων συνετάχθη καὶ ὁ συμπολίτης ἡμῶν καὶ τέως Βουλευτὴς Κος Νοστράκης.

Καθ' ἃς δ' ἔχομεν καὶ ἐκ Σίφου πληροφορίας, τοῦ πολυπληθεστέρου τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν δήμου, τὸ αὐτὸ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως πνεῦμα ἐπικρατεῖ· ἡ δὲ γενομένη κατ' αὐτάς παῦσις τοῦ ἐκεῖ Σχολάρχου καὶ ἐν τοιαύτῃ τοῦ χρόνου ἐποχῇ δι' οὐδεμίαν ἄλλην αἰτίαν παρὰ μόνον, ἵνα τοποθετηθῆ ὁ πρόην βουλευτὴς Ἄνδρ. Πρεζάνης ὅπως ἐνισχύσῃ τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους, οὐδεμίαν ὠφέλειαν δύναται νὰ παράσῃ, διότι αὐτὸς μὲν ὁ πρόην βουλευτὴς Πρεζάνης ἐγένετο ἀντικείμενον κοινῆς περιφρονήσεως, οἱ δὲ συμπολίται του ἐτι μᾶλλον ἐξηγέρθησαν διὰ τοῦτο κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

A.

ΜΟΥΣΙΚΗ.

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ FRA DIAVOLO

ΚΑΙ

ΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΕΙΣ ΑΓΝΟΙΑΙ ΤΟΥ κ. Δ. Ν. Κ.

Ὁ κ. Δ. Ν. Κ. καὶ πάλιν προχθὲς ἐν τῇ «Πατρίδι» ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Fra Diavolo· ἀλλὰ μὴ δυνήθεισ οὐδὲ τολμήσας νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσιώδη συζήτησιν τῶν κυρίων μουσικῶν ζητημάτων, ἐκπίπτει εἰς σωρείαν καθ' ἡμῶν ὕβρων, διότι ἔσομεν τὸ θάρρος ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν ἄρθρῳ οὐ μόνον νὰ ἐπανεέλθωμεν καὶ νὰ ἐπεξηγήσωμεν λεπτομερῶς ὑπὸ τε τεχνικὴν καὶ αἰσθητικὴν ἔποψιν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Fra Diavolo τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀορίστως καὶ ἄνευ οὐδενὸς δικαιολογητικοῦ λόγου ἀμφισβητηθεῖσαν πρότερον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐλέγξωμεν αὐτὸν διὰ πραγματῶν, τὰ ὁποία δὲν ἠδυνήθη ν' ἀμφισβητήσῃ, στερούμενον τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων διὰ τὰς τοιαύτας συζητήσεις.

★

Ἄντι δὲ, οὕτω δεινῶς καταφωραθεὶς ὡς σφαλλόμενος καὶ παραπαίων περὶ τὰ κυριώτερα τῶν μουσικῶν ζητημάτων, νὰ λωφάσῃ ἐν συναισθήσει τῶν πρὸς τοῦτο ἀσθενῶν δυνάμεών του, παραδόξως καὶ αὔθις ἐπανῆλθεν, ὅπως ἐκτὸς τῆς ὕβρεολογικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος δώσει ἡμῖν καὶ νέα αὔθις περιφανῆ δείγματα τῆς δεινῆς ἀμαθείας του. Ἡ νέα ἀπάντησις τοῦ κ. Δ. Ν. Κ. γέμει ἀνακο-

λουθιῶν, ἀσυναρτήτων ἰδεῶν καὶ παχυλῶν σφαλμάτων, τὰ ὁποία ἐλέγχουσι στέρησιν καὶ αὐτῶν ἐπιτῶν στοιχειωδῶν γνώσεων ἐπὶ τῶν μουσικῶν ζητημάτων. Οἱ ἀναγνώσται, ὅσοι καὶ μόνον ἀρχὰς τινὰς μουσικῆς ἔχουσι, θέλουσιν ἐκπλαγῆ διὰ τὴν τόλμην τοῦ νέου αὐτοῦ, ὅστις περιπίπτων εἰς κοινὰ σφάλματα ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ συρράπτῃ ὄρθραθὸν παραλογοισμῶν ὑπὸ τὸ ἐπένδυμα μουσικῶν κρίσεων. Γράφομεν δὲ σήμερον καὶ τὰ ὀλίγα ταῦτα οὐχὶ βεβαίως δι' αὐτὸν ἀλλ' ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὸ ἀνεπτυγμένον κοινὸν τῆς πόλεως· μας τοῦ ὁποίου ἡ φιλομουσία δύναται νὰ τεθῆ ποτε ἐν ἀμφιβολίᾳ ὑπὸ τῶν ξένων ἀναγινωσκόντων ἄρθρα μουσικὰ τοιαῦτα ἐνέχοντα τοσαύτην σύγχυσιν ἰδεῶν.

★

Ὁ κ. Δ. Ν. Κ. ὅπως ἀποφύγῃ τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν μουσικὴν ἀνάλυσιν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Fra Diavolo, ἦν λεπτομερῆ δις ἐδημοσιεύσαμεν καὶ μετ' ἐπεξηγήσεων ἐτι, προσεποιήθη ὅτι ἡ ἀνάλυσις αὐτῆ δὲν ἐγένετο οὔτε ὑπὸ μουσικῆν οὔτε ὑπὸ αἰσθητικῆν ἔποψιν. Διὰ τὸν κ. Δ. Ν. Κ. μὴ ἔχοντα βεβαίως ἰδέαν τί ἐστὶ μουσικὴ καὶ τί αἰσθητικὴ ἀνάλυσις μουσικῆς τινος συνθέσεως, καὶ ἐπομένως δυνάμενον εὐχερῶς καὶ ἐλευθέρως ν' ἀρνήται ὅ,τι ἀγνοεῖ, ἐπιτρέπεται ν' ἀποφαίνεται κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ. Εὐτυχῶς ἡ ἀνάλυσις μας εὕρηται ἐν τῇ δημοσιότητι καὶ πάντες οἱ ἀναγνώσαντες αὐτὴν γνωρίζουσι κάλλιον αὐτοῦ ἂν ἐσημειώσαμεν τὴν διανομὴν τῆς μουσικῆς κατὰ τὰ διάφορα ὄργανα τῆς ὀρχήστρας, ἂν ἐδειξάμεν τὴν ἀλληλουχίαν τῆς μουσικῆς συνθέσεως, ἂν παρηκολουθήσαμεν τὰς διαφόρους μεταβάσεις καὶ παραλλαγὰς τῶν διαφόρων διατονικῶν τρόπων ἀναλόγως τῆς ἐκφραζομένης ἢ παριστανομένης ἐννοίας καὶ ἂν πρελείψαμεν τι ἀπαραίτητον διὰ τὴν κατανόησιν τῆς ἀναπτύξεώς μας, ἀποφυγόντες μόνον τὰ καθαρῶς τεχνικὰ μέρη τῆς μουσικῆς συνθέσεως, ἅτινα δὲν ἐνδιαφέρουσιν οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον τὸ κοινόν.

★

Ἄλλ' ὁ κ. Δ. Ν. Κ. μὴ τολμήσας νὰ θίξῃ εἰς οὐδὲν τῶν θεμάτων τούτων, ἐζήτησε νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ἀνάλυσιν ἡμῶν δι' ὅλους ἀτομικῶν τινων ἐπιπολαίων θεωριῶντου, αἵτινες κατὰ συνέπειαν εἰσὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἐσφαλμένοι.

Ὅπως ἀποδείξῃ ἡμῖν, ὅτι ἡ ἐννοία τῆς εἰσαγωγικῆς συμφωνίας ἐν τῷ Fra Diavolo δὲν εἶνε δραματικὴ, ἐν πλείρῃ ἀγνοίᾳ τῶν κανόνων τῆς δραματοποιίας εὐρισκόμενος, ὀρίζει ἡμῖν τὸ μελόδραμα Fra Diavolo ὡς κωμῶδιαν «διότι — λέγει — τὸ δράμα, οὔτινος τὰ περισσώτερα ἐπεισόδια εἶνε κωμικά, δὲν δύναται παρὰ νὰ ἦνε κωμῶδια.» Ὅρισμὸς ἀξίος ν' ἀνακοινωθῆ εἰς Ἀκαδημίας τῶν καλῶν τεχνῶν, ὅπως ἀναγραφῆ εἰς τὰ τῆς δραματοποιίας συγγράμματα! Ὁ κ. Δ. Ν. Κ. τὰ ἐπεισόδια (περὶ τῆς σημασίας τῶν ὁποίων ἔχει φαίνεται σκαίαν ἰδέαν) ἐν τῷ δράματι, ἅτινα χρησιμεύουσι μόνον διὰ τὴν ποικιλίαν τῆς πλοκῆς ἢ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς κυρίας ὑποθέσεως τοῦ δράματος, συγχίζει πρὸς αὐτὴν τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν. Τὰ ἐπεισόδια ἐν τινι δράματι, κατὰ τὸν κ. Δ. Ν. Κ., χαρακτηρίζουσι τὸ εἶδος αὐτοῦ· καὶ ὁ κ. Δ. Ν. Κ. ἀγνοεῖ, ὅτι πολλάκις καὶ εἰς αὐτὰ τὰ τραγικώτερα δράματα παρεντίθενται τοιαῦτα κωμικά ἐπεισόδια χωρὶς ποτέ τις νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς κωμῶδιαν!

★

Ἄλλ' ἄρα ὁ Fra Diavolo, ἔστω, καὶ ἐκ τῶν πολλῶν κωμικῶν ἐπεισοδίων αὐτοῦ, εἶνε ἀπλὴ κωμωδία, ὡς χαρακτηρίζει αὐτὸν ὁ κ. Δ. Ν. Κ.;

Ἐν τῇ οἰκονομίᾳ πάσης δραματικῆς ὑποθέσεως δύο εἰσὶ τὰ προεξέχοντα σημεῖα πρὸς ἃ τείνει ἡ ἐξέλιξις τῆς ὑποθέσεως: ἡ δέξις καὶ ἡ λύσις τοῦ δράματος, ἥτοι καθ' ὅσον τὸ δράμα ἀναπτύσσεται περιπλεκόμενον καὶ προσελκύει αὐξάνον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατοῦ λέγεται, ὅτι τοῦτο βαίνει πρὸς τὴν δέξιν αὐτοῦ, καθ' ὅσον δ' εἶτα ἐκτυλίσσεται ἐκτὸν πρὸς ἐν τέρμα, λέγεται ὅτι τὸ δράμα χωρεῖ πρὸς τὴν λύσιν. Φέρε ἴδωμεν νῦν τὰ δύο ταῦτα μέρη τῆς ὑποθέσεως τοῦ Φρά Διαβόλου. Ἡ ἔσξις τῆς ὑποθέσεως τοῦ Φρά Διαβόλου δὲν εἶνε ὡς ὑποθέτει ὁ κ. Δ. Ν. Κ. αἱ χάριν ποικιλίας παρεμβολόμεναι κωμικαὶ σκηναί, ἀλλὰ τελευταία ληστικὴ ἐπιχείρησις τοῦ τρομεροῦ ἀρχιληστοῦ ἀπειτυχοῦσα καὶ γενομένη αἰτία τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ἡ ἐπιχείρησις δ' αὐτῆ εἶνε ἡ παρακολούθησις πλουσιῦ ἀγγλοῦ περιηγητοῦ ὑπὸ τοῦ Φρά Διαβόλου καὶ δύο αὐτοῦ συντρόφων, ὅπως ἀπογυμνώσωσιν αὐτὸν τῆς περιουσίας, ἴσως δὲ καὶ φονεύσωσιν ἐν ἀνάγκῃ. Τὸ γεγονός; τοῦτο ἀναπτύσσεται βαθμηδὸν ἐν τῷ μελοδράματι καὶ διὰ διαφορῶν περιπετειῶν βαίνει πρὸς τὴν δέξιν αὐτοῦ ἥτις εὐρηταὶ ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμήν πλέον κεκρυμμένοι οἱ λησταὶ ἐντὸς τοῦ Ξενοδοχείου ἠτοιμάζοντο νὰ διαπράξωσι τὸ κακούργημα των, ἀλλ' ἀναγκαιζόνται ἀνακαλυπτομένου τοῦ Φρά Διαβόλου ὑπὸ τοῦ Λορέντζου καὶ Μιλόρδου. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἄρχεται νέα ἐξέλιξις σκηνῶν βαίνουσῶν πρὸς τὴν λύσιν, ἥτις ἄρχεται ἐκ τῆς αἰφνιδιασ ἀναγνώσεως καὶ συλλήψεως τῶν δύο ληστῶν Βέππου καὶ Ἰακώβου καὶ περατοῦται εἰς τὴν σύλληψιν καὶ θάνατον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀρχιληστοῦ Φρά Διαβόλου.

Καὶ ὁ ἐλάχιστος περὶ δραματοποιίας γνώσεις ἔχων καὶ πᾶς ὅστις κέκτηται μόνον τὸν κοινὸν νοῦν θέλει παραδεχθῆ ὅτι ἐν τῷ Fra Diavolo ἡ θάσις τῆς κυρίας ὑποθέσεως εἶνε δραματικὴ, ἥτις μόνον διὰ τὴν πλοκὴν ποικίλλεται ἐπεισοδιακῶς διὰ πολλῶν κωμικῶν σκηνῶν. Διότι ὅμως ἔχει τὰς κωμικὰς ταύτας σκηνάς, τὸ δράμα τοῦτο οὐδέποτε δύναται νὰ κληθῆ ἀπλὴ κωμωδία ὡς ἀδαῶς ποιεῖ ὁ κ. Δ. Ν. Κ., ἀλλὰ δρᾶμα κωμικόν ἢ ὡς ἐκ τῆς μουσικῆς μελοδράμα κωμικόν. Ἄλλ' ὁ κ. Δ. Ν. Κ. ὅστις ἀξιοῖ ἐν πάτι ν' ἀναιμιγνύεται, καὶ ἀγνοεῖ ἢ δὲν ἀναγνωρίζει νόμους καὶ κανόνας τοιοῦτους στοιχειώδεις, δὲν παραδέχεται τὴν ὑπαρξίν κωμικοῦ μελοδράματος (opéra comique) διαφέροντος ἐκ τῆς κωμωδίας (opéra bouffe). Ὁ κ. Δ. Ν. Κ., ὅστις σεμνύνεται διὰ τὴν σύνταξιν κριτικῶν περὶ θεάτρου καὶ μουσικῆς ἄρθρων, στερεῖται καὶ τῶν πρώτων ἐπιπολιτικῶν ἀναγκαίων γνώσεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν καὶ τάξιν τοῦ εἶδους τῶν μελοδραμάτων, διότι συγχίζει δύο ὅλως διαφέροντα ἀλλήλων εἶδη μελοποιίας τῶν κωμικῶν δραμάτων καὶ τῶν ἀπλῶν κωμωδιῶν. Ὁ δὲ Φρά Διαβόλος ἀναντιρρήτως ὑπάγεται εἰς τὸ εἶδος τῶν κωμικῶν δραμάτων ὡς εἶνε καὶ ἡ ἐπιγραφή του καὶ ἐξ ἧς ἐξηπατήθη ὁ ἐπιπολιτικῶς κρίνων ἐν πᾶσι κ. Δ. Ν. Κ., καθ' ὅσον ἡ ὑπόθεσις του εἶνε κυρίως δραματικὴ ποικιλομένη διὰ κωμικῶν σκηνῶν. Ὁ Scribe ὡς βᾶσιν τοῦ ἔργου του δὲν ἔλαβεν ἐν κωμικὸν ἐπεισόδιον τοῦ βίου τοῦ τρομεροῦ ἀρχιληστοῦ,

ὡς λέγει ὁ κ. Δ. Ν. Κ., ἀλλὰ τὴν τελευταίαν ἀποτυχούσαν ἐπιχείρησιν τοῦ Φρά Διαβόλου τὴν ἐπενεγκούσαν καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ, τὸν ὅποιον ὁ κ. Δ. Ν. Κ., δὲν πιστεύει νὰ θεωρῆ κωμικὸν ἐπεισόδιον τοῦ βίου του.

Ἄλλ' ὁ κ. Δ. Ν. Κ., ὅστις ἔχει τόσας γνώσεις περὶ δραματοποιίας ὅσας καὶ περὶ μουσικῆς καὶ μελοποιίας, ἐκωμωδολόγησεν ἐπὶ τούτου, ὅπως καταλήξῃ εἰς τὸ κωμικώτερον ἐπιπέδον, ὅτι ἡ συμφωνία τοῦ Fra Diavolo δὲν δύναται νὰ ᾔνε σοβαρὰ καὶ δραματικὴ, ἀλλὰ κωμικὴ καὶ χαριτωμένη. Δὲν μᾶς λέγει ὅμως ὁ κύριος οὗτος, ὅ τὰ πάντα κωμικὰ βλέπων, πῶς οἱ στρατιῶται ἐν τῇ πρώτῃ πράξει ἐγένοντο κύριοι τῶν πρὶν ὑπὸ τῶν ληστῶν ἀφαιρεθέντων κοσμημάτων τῆς Μιλαιδῆς; Ὅχι βέβαια διὰ καμμιᾶς χρονοσκοπικῆς συμπλοκῆς πρὸς τοὺς ληστὰς εἰς καταδίωξιν τῶν ὁποίων πρότερον ἐξῆλθον. Τί ἄρα ἄλλο ἀπλούστερον, λογικώτερον, φυσικώτερον εἶνε, ἢ ὁ μουσοργὸς ἐν τῇ εἰσαγωγῇ προσεπάθησε νὰ παραστήτῃ διὰ τῆς ὀρχήτρας τὴν συμπλοκὴν ταύτην, ἥτις, ἂν καὶ δὲν φαίνεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀποτελεῖ ὅμως ἐν ἐκ τῶν κυρίων μερῶν τῆς ἐξέλιξεως τοῦ μελοδράματος;

Ἄλλὰ πρὸς τί ἐνδιατρίβωμεν εἰς τοιαύτας λεπτομερείας, αἵτινες εἰσὶ μάταιαι διὰ τὸν κ. Δ. Ν. Κ.; Οἱ στοιχειώδεις αὐτοὶ κανόνες διὰ τὸν κριτικὸν κ. Δ. Ν. Κ. εἰσὶ μηδὲν ἢ κριτικὴ ἐν αὐτῷ δὲν ἀναγνωρίζει ὅρα τὸ στάδιον τῶν γνωμῶν του εἶνε ἐλεύθερον νόμους τοιοῦτους δὲν ὑποφέρει οὐδ' ἀνέχεται τὸ σπριγῶν νεανικὸν του πνεῦμα, τὸ ὅποιον ἐπλάσθη φαίνεται ν' ἀνατρέπη κηθεστικῶτα; καὶ πρὸ αἰῶνων ἀνεγνωρισμένους κανόνας.

Τὴν ἐλευθερίαν ὅμως ταύτην ἐν ταῖς γνώμασι αὐτοῦ ὁ κ. Δ. Ν. Κ. θεωρεῖ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν δι' οὐδενὸς ἠθικοῦ δεσμοῦ ἢ εὐθύνης συνδέεται πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ γνώμην προηγουμένως ὀρθοῦσαν ἐν τῷ ἀπολυταρχικῷ πνεύματι του· οὐδὲν κωλύει αὐτῷ νὰ ἐγκολπῶται ἐν μεταγενεστέρῳ ἄρθρῳ ὅτι ἐν προηγουμένῳ ἐπολέμησε (χαρακτηριστικὸν βεβαίως καὶ τοῦ ο τῆς καθαρότητος καὶ βεβαιότητος τῶν γνώσεών του). Ἐνῶ πρό τιτων ἐπιήμερῶν ἐπετέθη καθ' ἡμῶν εἰπόντων ἐν τῇ ἀναλύσει τοῦ Fra Diavolo, ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ συνδέονται πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν ὅλην μουσικὴν τοῦ μελοδράματος, καὶ δι' αὐτῶν παριστάνεται διὰ τῆς μουσικῆς μόνης ἢ ἡ κυρία ὑπόθεσις ἢ ἐξεχόντα τινὰ ἐπεισόδια τῶν μελοδραμάτων ἐνῶ προχθὲς ἐπιπολιτικῶς καὶ ἀπὸ τρίποδος διεβεβαίωσεν ἡμᾶς ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ οὐδεμίαν ἐννοίαν ἔχουσιν, ἀλλ' ὅτι εἶνε μόνον ἐποδὸν ἀποθησιαστικῶν ἢ σκαιῶν μουσικῶν τεμαχίων, ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ ἄρθρῳ ἀφ' ἧς ἀνακρούει πρῦνναν καὶ αὐτολεξεῖ περὶ τοῦ ἀντιγράφου ὅτι ἐδημοσιεύσαμεν ἡμεῖς ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ μας: «Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς — λέγει — παρίσταται ἐν συνόψει ὁ χαρακτήρ τοῦ δράματος, κυρίως δὲ διὰ τῆς συμφωνίας ἀναπαριστῶνται τὰ μᾶλλον προεξέχοντα ἐπεισόδια ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται τὸ δράμα.»

Τί ἄλλο λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἐγράψαμεν ἀναλύσαντες τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Φρά Διαβόλου, τῆς ὁποίας τὴν παριστάνομένην ὑπόθεσιν ἱκανῶς ἐν ταῖς ἀνωτέρω εἰδείξαμεν;

Ἐνῶ ἐξ ἀπάσης τῆς ὑπὸ τεχνικὴν καὶ αἰσθητικὴν ἔποψιν ἀναλύσεώς μας ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς Fra Diavolo ὁ κ. Δ. Ν. Κ. ἀπέφυγε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τεχνικὰ λεπτομερείας, οὐχ' ἤττον δὲν ἠδυνήθη ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ ἀναπτύξῃ ἡμῖν τὸν πλοῦτον τῶν τεχνικῶν μουσικῶν γνώσεών του, τὰς ὁποίας, ἀγνοοῦμεν, εἰς ποίαν ἰδιότροπον σχολὴν μουσικὴν ἠντλησεν, ὥστε νὰ προσκρούσῃ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς στοιχειώδεις τῆς μουσικῆς κανόνας.

Εὐφρολογῶν δὴθεν ὁ κ. Δ. Ν. Κ. καὶ χαριτολογῶν ἀπορεῖ ὅτι εἴπομεν : διατονικὸς τρόπος τοῦ re (καὶ οὐχὶ διατονικὸν re) καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐλέγξῃ τὸν κοινότατον τοῦτον τεχνικὸν ὄρον, τὸν γνωστόν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους ἐν τῇ μουσικῇ. Φαίνεται ὅτι ἐν τῷ συγκεχυμένῳ κυκεῶνι τῶν μουσικῶν γνώσεων τοῦ κ. Δ. Ν. Κ. δὲν ὑπάρχει διάκρισις μεταξὺ διατονικῆς καὶ χρωματικῆς κλίμακος. Ἄγνοεῖ ἐπομένως, ὅτι ἐκάστη διατονικὴ κλίμαξ βασιζέται ἐπὶ διαφόρων τόνων, οἵτινες καλοῦνται διατονικοὶ τρόποι.

Δὲν ἔρκει ὅμως, ὅτι ὁ μουσομαθὴς κ. Δ. Ν. Κ. ἠγνόει τὸν στοιχειώδη αὐτὸν μουσικὸν κανόνα, ἀλλ' ἀνέτρεξεν ἔτι καὶ ἠρενύνησεν ἐν ταῖς νομικαῖς αὐτοῦ γνώσεσι καὶ ἐβασάνισε τὸν νομομαθῆ αὐτοῦ νοῦν, ἵνα ἀνακαλύψῃ τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας, ὃν ἡμεῖς εἴπομεν, τοῦ διατονικοῦ τρόπου τοῦ re πρὸς τὸν τοῦ la, ἐνῶ ἂν ἠνοιγε καὶ τὸ πρῶτον τυχόν περὶ μουσικῆς ἐγχειρίδιον ἀρχαίων θὰ ἀνεγίγνωσκεν, ὅτι οἱ διατονικοὶ τρόποι λαμβάνουσι τὴν ὀνομασίαν αὐτῶν ἐκ τῆς βίσεως, τοῦτ' ἔστι τοῦ πρώτου ἤχου ἐκάστης διατονικῆς κλίμακος· ὅτι εἰς ἐκάστην μουσικὴν σύνθεσιν γίνονται συχναὶ ἀλλαγαὶ τόνων καὶ μεταβάσεις ἐκ τοῦ ἐνὸς εἰς ἄλλον διατονικὸν τρόπον καὶ ὅτι αἱ μεταβάσεις αὗται γίνονται εἰς συγγενεῖς καὶ εἰς ἀφροστώτας διατονικοὺς τρόπους. Συγγενεῖς δὲ διατονικοὶ τρόποι λέγονται οἱ βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς πέμπτης, τετάρτης καὶ ἕκτης, οἱ δὲ λοιποὶ ὀνομάζονται ἀφροστώτες ».

Ὅταν ἐπομένως ὁ τόνος, ἐνὸς μουσικοῦ τεμαχίου ἔχοντος θάσιν τὸν ἤχον re πρόκηται νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλον τόνον, κατὰ κανόνα πρέπει νὰ μεταβῇ κατὰ πρῶτον μὲν λόγον εἰς τὴν πέμπτην τοῦ re, ἥτις εἶνε ὁ ἤχος la, ὅστις ἀποτελεῖ τὸν μᾶλλον συγγενῆ πρὸς τὸν re διατονικὸν τρόπον· κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὴν τετάρτην ἥτοι τὸ sol· καὶ μετὰ τοῦτο εἰς τὴν ἕκτην ἥτοι τὸ si.

Ἄλλ' ὁ κ. Δ. Ν. Κ. ἀγνοῶν ἴσως ἢ οἰκτοῦς παρανοῶν τὸν στοιχειώδη τοῦτον κανόνα, τὸν ὁποῖον γνωρίζουσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι τινες μόνον μουσικῆς ἔχοντες, λέγει ὅτι ὁ τρόπος τοῦ re ἔχει σχέσεις πρῶτον μὲν πρὸς τὸν τοῦ si παραμελήσας ν' ἀναζητήσῃ καὶ αὐθις εἰς τὰς νομικὰς τῶν γνώσεις, ἂν αἱ σχέσεις αὗται εἰσὶ νομικαὶ, παρὰ νομοὶ ἢ πνευματικαὶ· καὶ δεύτερον πρὸς τὸν τοῦ fa, τὸ ὁποῖον τῇ ἀληθείᾳ πᾶσαν ἄλλην θεμιτὴν ἢ ἀθέμιτον σχέσιν δύναται νὰ ἔχῃ, οὐδέποτε δὲ σχέσιν μουσικὴν διὰ μεταβάσεις διατονικῶν τρόπων!

★

Τοιαῦτα, κύριε Δ. Ν. Κ., εἰσὶ στοιχειώδη σφάλματα, τὰ ὁποῖα λυπούμεθα ὅτι δὲν ἔχωμεν ἄλλην ὀνομασίαν ἵνα χαρακτηρίσωμεν τρυφερώτερον, κολακευτικώτερον καὶ εὐγενέστερον, κατὰ τὸ παράπονόν σας· τοιαῦτα εἶνε σφάλματα, εἰς ἃ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πε-

ριπίπτουσιν οἱ ἀξιούντες γνώσεις μουσικὰς, πολλῶν δὲ μᾶλλον οἱ ἐνυπογράφως τολμώντες νὰ δημοσιογραφῶσι καὶ νὰ σεμνύνονται, ὅτι ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ μεταδίδουσι τοιοῦτον συγκεχυμένον μουσικὸν κυκεῶνα. Τί πταίμεν δὲ ἡμεῖς, κύριε Δ. Ν. Κ., ἐὰν ἐξηλέγχαμεν τοιαῦτα στοιχειώδη σφάλματα δεικνύοντα ἀπειρίαν καὶ ἀγνοίαν, ὅταν ἡμεῖς ὁμολογοῦντες, ὅτι εἴχατε τὴν μεγαλοψυχίαν νὰ φεισθῆτε ἡμῶν, δὲν εἴχατε τοῦλάχιστον καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν νὰ φεισθῆτε καὶ ὑμῶν αὐτῶν σιωπῶντες; Τῇ ἀληθείᾳ λυπούμεθα ἀναγκασθέντες καὶ ἐκ δευτέρου νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τοιαύτην ἄχαριν συζήτησιν, εἰς ἣν προὔκαλέσατε ἡμᾶς τόσον ἀδεξίως παρανοοῦντες καὶ στρεβλώνοντες καὶ τοὺς κυριωτέρους περὶ μουσικῆς κανόνας καὶ ἐπιχειροῦντες νὰ δημιουργήσητε ἐν τοῖς ὑβριστικοῖς ὑμῶν ἀρθροῖς νέον ἀνύπαρκτον μουσικὸν σύστημα. Δὲν ἐνοοῦμεν ὅμως πλέον νὰ ἐξακολουθήσωμεν τοιαύτην συζήτησιν ὑπὸ τοιαύτας συνθηκὰς γιγνομένην. Ὁ χῶρος τῶν ἐφημερίδων δὲν εἶνε προωρισμένος δι' ἐργασίαν, ἥτις ἀνήκει ἐκεῖ ὅπου διδάσκονται τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς μουσικῆς.

Φιλολόμος.

Υ.—Γ. Ἀφελῆ ἀγαθότητα δεικνύει ὁ κ. Δ. Ν. Κ. ὅταν καλῆς τὸν βαρύτερον, διότι, ἐν τῇ μουσικῇ τῆς τελευταίας δωθίας τῆς Forza del Destino, δὲν ἐξετέλεσε κίνησιν ταχυτέραν τῆς ὑποδεικνυομένης ὑπὸ τοῦ μουσοργῶ. Ἐν ἑκ τῶν δύο συμβαίνει : ἡ ὁ αἰοδὸς ἔπραξε καλῶς μέλψας συμφῶνως πρὸς τὴν μουσικὴν, ἣν ἐσημείωσεν ὁ μουσοργός, ἡ ὁ κ. Δ. Ν. Κ. πρέπει νὰ προσληθῇ παρὰ τῷ μουσοργῶ Verdi, ὅπως σημειωθῇ ἐπὶ τῆς μουσικῆς ἐκτελέσεως, ὅσα ὁ διδάσκαλος παραλείπει ἐκ παραδρομῆς ἢ ἀγνοίας !...

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τῇ προσεχεῖ Δευτέρᾳ 15 τοῦ μηνὸς ἀρχομένων τῶν ἀσκήσεων ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν ἰδίου Προγυμναστοῦ προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ κκ. ἐταῖροι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς αὐτὰς, ἵνα προσέλθωσιν εἰς τὸ Γυμναστήριον κείμενον ἐν τῇ κάτω πλατείᾳ Βαπορίων ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου τοῦ κ. Μιχ. Κουρκουτάκη καὶ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένον ἰδίον βιβλίον τῶν ἀσκουμένων, ὅπως καταταχθῶσιν εἰς τάξεις.

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται ἀπὸ σήμερον καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 9 1/2—10 1/2 ὥρας π. μ. καὶ 4—5 μ. μ. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐγγραφῇ ἄνευ τῆς προσαγωγῆς τῆς διπλοτύπου ἀποδείξεως τοῦ Ταμίου τοῦ Συλλόγου.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 9 Δεκεμβρίου 1886.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Τύποις Ρ. Πρίντζη.